

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. H.** pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. augusta 2012 v Bratislave dovolanie obvineného M. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 17. marca 2010, sp. zn. 7 To 8/2010 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 4. novembra 2009, sp. zn. 4 T 29/2009, uznal obvineného M. H. za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. v súbehu s pokračovacím prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- 1.) dňa 29. júla 2006 v čase o 20.50 hod. na viniciach v katastri obce V., pred bránou viničnej chatky T. B., sa zmocnil tam odparkovaného neuzamknutého vozidla zn. Seat Inca, bielej farby, EČ: NR-841BP, výrobné číslo motora AVD 356275, výrobné číslo podvozku VSSZZZ9K72R010595 v hodnote 199.627,- Sk (6.626,40 Eur), ktoré používal T. B. so súhlasom vlastníčky A. M., predmetné vozidlo naštartoval nezisteným spôsobom, odišiel s ním na neznáme miesto, prechodne ho

neoprávnene používal, pričom dňa 3. augusta 2006 bolo vozidlo nájdené nepojazdné na hrádzi v katastri obce V.;

- 2.) dňa 26. novembra 2008 o 03.50 hod. vo Vrábľoch na Hlavnej ulici viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Sierra EČ: NR-587EO napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č. ORP-836/DI-Pr-208, právoplatným dňa 14. novembra 2008, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 12 mesiacov;
- 3.) dňa 6. decembra 2008 o 18.30 hod. v obci Paňa viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Sierra EČ: NR-587EO napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č. ORP-836/DI-Pr-208, právoplatným dňa 14. novembra 2008, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 12 mesiacov.

Okresný súd Nitra za to obvineného M. H. odsúdil:

za skutok **pod bodom 1)** podľa § 216 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4 a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra z 12. septembra 2007, sp. zn. 21 T 62/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 14. februára 2008, sp. zn. 5 To 9/2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených A. M. a T. B. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

za skutky **pod bodmi 2) a 3)** podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov, pričom podľa

§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky.

Krajský súd v Nitre uznesením zo 17. marca 2010, sp. zn. 7 To 8/2010, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M. H. ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený M. H. prostredníctvom splnomocneného obhajcu Mgr. R. N. dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania vo vzťahu k dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por. argumentoval tým, že skutok pod bodom 1) rozsudku okresného súdu bol nesprávne právne posúdený a kvalifikovaný ako prečin, pričom usvedčujúce dôkazy vôbec nepreukázali, že by sa ho vôbec dopustil, keďže neexistuje žiadna súvislá reťaz dôkazov, ktoré by obvineného usvedčovali zo spáchania predmetného skutku. V tomto smere poukázal na početné rozpory vo výpovedi svedka T. B., jeho nepodložené tvrdenia a zjavný motív poškodiť obvineného, ktoré okolnosti vo svojom súhrne vedú k záveru, že v posudzovanej veci mala byť uplatnená zásada „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obvineného, v dôsledku čoho mal byť spod obžaloby pre žalovaný skutok oslobodený. O to viac, keď v pôvodnom konaní nebol vykonaný celý rad ním navrhnutých dôkazov, a to predovšetkým preverenie skutočností týkajúcich sa vykonanej rekognície a napokon ani samotná rekonštrukcia, čím podľa názoru obvineného M. H. bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom podľa § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona, súčasne zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre zo 17. marca 2010, sp. zn. 7 To 8/2010, zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na citované uznesenie s tým, aby Okresnému súdu v Nitre prikázal vec v potrebnom rozsahu opäť prerokovať a rozhodnúť.

Z ostatných procesných strán, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní obvineného M. H. priamo dotknuté, sa k dovolaniu vyjadril len prokurátor Okresnej prokuratúry v Nitre. Ten vo vyjadrení uviedol, že v danom prípade nie sú podľa jeho názoru splnené dôvody dovolania v zmysle § 371 písm. c/, i/ Tr. por., a preto navrhol dovolanie obvineného M. H. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného M. H. a zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie obvineného M. H. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Možnosti podania dovolania sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

V dovolaní sa musí dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. vždy uviesť. Vyplýva to z ustanovenia § 374 ods. 2 Tr. por. V posudzovanom prípade obvinený M. H. uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho je posúdiť, či obvineným M. H. vznesené námietky napĺňajú ním uplatnené zákonom stanovené dovolacie dôvody.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod vymedzený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý obvinený M. H. v dovolaní uplatnil, je nutné uviesť, že toto ustanovenie je možné aplikovať, pokiaľ rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Vyplýva to z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., z ktorého je evidentné, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa a neslúži ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Právnym posúdením skutku (právnou kvalifikáciou skutku) sa v trestnom konaní rozumie činnosť súdu, pri ktorej súd zistený skutkový stav podraduje (subsumuje) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preto možno právne relevantne namietat len to, že skutok, ako bol v pôvodnom konaní súdmi zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde alebo ide o iný trestný čin než ten, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Popri týchto právnych chybách, ktoré sa týkajú

právneho posúdenia skutku, možno tiež vytýkať iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie, čím sa rozumie nesprávne zhodnotenie otázky nespočívajúcej priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva.

Obvinený M. H. v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal nesprávne skutkové závery okresného a krajského súdu, pokiaľ ho tieto na základe vykonaných dôkazov uznali za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že nesprávne zistený skutkový stav, resp. nesprávne jeho vyhodnotenie obsahovo nenapĺňa obvineným M. H. uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., inak povedané, s touto námietkou obvinený M. H. stojí celkom zjavne mimo uvedeného dovolacieho dôvodu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky pre úplnosť konštatuje, že právna kvalifikácia skutku ako prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Druhý dovolací dôvod, ktorý obvinený M. H. v dovolaní uplatnil, je dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osobe nezakladá dovolací dôvod podľa

§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Z dikcie cit. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom.

V súvislosti s argumentáciou obvineného M. H., ktorú uplatnil v rámci tohto dovolacieho dôvodu (nevykonanie ním navrhnutých dôkazov) treba uviesť, že záver obsiahnutý vo výroku o vine je výsledkom určitého procesu, v ktorom súdy musia najprv dôkazy zákonným spôsobom vykonať, tieto potom zhodnotiť podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Výsledkom tohto procesu, ktorý primárne spadá do právomoci súdu prvého stupňa, je zistenie skutkového stavu veci. Dopĺňovať, alebo korigovať tieto skutkové závery môže len odvolací súd. Dovolací súd je v dovolacom konaní skutkovým stavom tak, ako ho zistili súdy prvého a druhého stupňa, viazaný. Dovolací súd dokazovanie nevykonáva, preto mu neprislúcha hodnotiť správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu veci, ani preskúmať úplnosť (rozsah) vykonaného dokazovania, či zaoberať sa otázkou hodnotenia dôkazov.

V dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených skutočností a právnych záverov konštatuje, že je evidentné, že v trestnej veci obvineného M. H. dôvody dovolania upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por. splnené nie

sú, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. H. uznesením odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. augusta 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová